

28 listopada 1931 r.

F109 1104

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14673.

Kl. ~~47 d 3.~~

4701, 1/04

Oskar Schmidt
(Greifenstein, Austrija).

Taśma, składająca się z tkaniny i giętkiego materiału wiążącego, na pasy do pędni, taśmy przenośnikowe i podobne przedmioty.

Zgłoszono 12 listopada 1930 r.

Udzielono 30 września 1931 r.

Pierwszeństwo: 31 października 1930 r. (Austrija).

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest taśma, która może być stosowana jako pas do pędni, taśma przenośnikowa i t. d. i która wskutek swoistej struktury oprócz znacznej giętkości i odporności na wilgoć posiada wielką wytrzymałość na rozciąganie.

Według wynalazku powyższe osiąga się w ten sposób, że zamiast zwykłej tkaniny ze zwykłym wiązaniem osnowy i wątku, połączonej z giętkim materiałem wiążącym, stosuje się tkaninę ze sznurków.

Rysunek przedstawia rozmaite przykłady wykonania wynalazku. Fig. 1 i 2 przedstawiają w przekrojach poprzecznym i po-

dłużnym jeden przykład wykonania wynalazku, fig. 3 i 4 uwidoczniają w przekrojach poprzecznych dwa inne przykłady wykonania, fig. 5 przedstawia w przekroju podłużnym następny przykład wykonania, fig. 6 — schematycznie tkaninę ze sznurków.

Ta tkanina ze sznurków, znana pod nazwą „Cord” i w ostatnich czasach często stosowana przy wyrobie opon gumowych, nie jest tkaniną pełną, lecz składa się prawie wyłącznie ze sznurków, tworzących nici osnowy (fig. 6). Poszczególne sznurki osnowy 1 są to skręcone ze sobą oddzielne nici, które oprócz znacznej giętkości wy-

kazują jednocześnie wielką wytrzymałość na rozciąganie. Sznurki wątku 1' są w tkaninie tej bardzo słabo rozwinięte i przewidziane w takich tylko odstępach, aby utrzymywały sznurki osnowy.

W przykładzie wykonania według fig. 1 i 2 cyfra 1 oznacza sznurki osnowy tkaniny sznurków, a 2 — giętki materiał wiążący, np. gumę, balatę lub podobny materiał. Sznurki są ułożone, jak widać z fig. 2, wzdłuż taśmy, w dwóch lub kilku warstwach. Łączenie końców taśmy w celu utworzenia przenośnikowego pasa bez końca lub podobnego przedmiotu jest dokonywane zapomocą sklejania. Najlepiej jest ściąć schodkowo końce poszczególnych warstw tkaniny ze sznurków i skleić je ze sobą w położeniu, uwidocznionem na fig. 2.

W przykładzie wykonania według fig. 3 wewnątrz taśmy znajduje się kilka warstw tkaniny ze sznurków, której sznurki osnowy 1 są ułożone wzdłuż taśmy. Ta grupa warstw tkaniny jest osłonięta warstwą 4 tkaniny o zwykłym wiązaniu osnowy i wątku. Końce 5, 5' tej warstwy tkaninowej 4 stykają się ze sobą, jak widać z fig. 3, na powierzchni, przeciwległej roboczej powierzchni taśmy.

Tkanina ze sznurków 1, 1' i osłaniająca ją warstwa 4 są zespolone giętkim materiałem wiążącym 2. Zależnie od potrzeby, np. w taśmach przenośnikowych, na powierzchnię taśmy można nałożyć dodatkową warstwę gumy, w celu zmniejszenia zużycia się taśmy lub ochrony jej od szkodliwych wpływów.

W przykładzie wykonania według fig. 4 zastosowane są dwie warstwy tkaniny ze sznurków 1, 1' ze sznurkami, ułożonemi wzdłuż taśmy. Między temi warstwami umieszczona jest warstwa 3 tkaniny o zwykłym wiązaniu osnowy i wątku. Wspomniane powyżej trzy warstwy są otoczone warstwą 4 z tkaniny o zwykłym wiązaniu osnowy i wątku. Poszczególne warstwy są ze sobą zespolone giętkim materiałem wi-

ążącym 2. Również i tak wykonana taśma może być zaopatrzona w warstwę ochronną.

Fig. 5 przedstawia przykład wykonania taśmy (w przekroju podłużnym), w której kolejno umieszczone są warstwy tkaniny ze sznurków 1, 1' oraz tkaniny 3 o zwykłym wiązaniu osnowy i wątku. Zewnętrzne powierzchnie taśmy są utworzone z warstwy tkaninowej 4 o zwykłym wiązaniu osnowy i wątku.

Jak widać z fig. 5, w pobliżu miejsca połączenia końców taśmy ze sobą każda warstwa tkaniny ze sznurków 1, 1' i warstwa tkaniny 3 o zwykłym wiązaniu osnowy i wątku są ścięte schodkowo. Wyjątek stanowi tylko zewnętrzna warstwa 4. Jeżeli taśma bez końca o powyżej wskazanej strukturze ma być skrócona, to można to uczynić w zwykły sposób, np. każdą warstwę tkaniny ze sznurków odłącza się w znany sposób wraz z przylegającą do niej warstwą tkaniny o zwykłym wiązaniu osnowy i wątku.

Jednoczesne stosowanie tkaniny o zwykłym wiązaniu osnowy i wątku obok tkaniny ze sznurków, przedstawione na fig. 3 — 5, przewidziane jest dlatego, aby móc łączyć pasy i taśmy zwykłymi łącznikami pasowemi.

Jako materiał do wyrobu tkaniny ze sznurków mogą być stosowane wszelkie materiały włókniste, np. bawełna, len, konopie, jedwab i tym podobne.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Taśma składająca się z tkaniny i giętkiego materiału wiążącego na pasy do pędni, taśmy przenośnikowe i podobne przedmioty, znamienna tem, że tkaninę taśmy stanowi tkanina ze sznurków (1, 1').

2. Taśma według zastrz. 1, znamienna tem, że kilka umieszczonych jedna nad drugą warstw tkaninowych składa się z tkaniny ze sznurków (1, 1'), pozostałe zaś —

z tkaniny (3) o zwykłym wiązaniu osnowy i wątku.

3. Taśma według zastrz. 1 i 2, znamiona tem, że kilka ułożonych jedna nad drugą warstw tkaniny ze sznurków (1, 1') jest otoczonych warstwą (4) tkaniny o zwykłym wiązaniu osnowy i wątku.

4. Taśma według zastrz. 2 — 3, znamiona tem, że kilka warstw tkaniny ze sznurków (1, 1') i tkaniny (3) o zwykłym wiązaniu osnowy i wątku jest otoczonych

warstwami tkaniny o zwykłym wiązaniu osnowy i wątku.

5. Taśma według zastrz. 2 i 4, znamiona tem, że składa się naprzemian z warstw ze sznurków (1, 1') i warstw (3) o zwykłym wiązaniu osnowy i wątku.

Oskar Schmidt.
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

